

● לעורך־החדשות חנן עזרן ולקריינית אורלי יניב על השחתת השפה העברית. בליל־שבת, בחדשות של השבוע־יומן אירור עים דיברה אורלי על טענתם של מנהלי־הבנקים ש"יש להם את כל התשובות".

כעבר היתה השחתת השפה ככלי־התיקשות מוגבלת למרואיינים ברחוב. אחר־כך היא עברה אל כתיבה־השדה שהשתמשו בפה מלא כביטויים כמו "אין לו את..." "ביגלל ש..." וכיוצא־באלה כיטויים של נכות לשונית. עכשיו עוברת המחלה לחדשות עצמן, שהיו עד כה נקיות מיהום זה.

צל"ש

לא סולדת אבל...

● לעורך־התוכנית איטו אבירם, שהפגיש בטלוויזיה הלימודית שישה בני־נוער, מהם ארבעה יהודים ושני ערבים, לשיחה על הצורך בהיכרות הדדית. אבירם ניווט את השיחה בצורה תרבותית ותכליתית, גם אחרי ששניים מן המרואיינים היהודים — נערה ונער — התגלו כמיפלצות גזעניות נוסח כזנא, והוכיחו כי מערכת־החינוך שוב אינה מוכנה או אינה מסוגלת לטפל בתופעה זו. ואולי היא יצרה אותה. פנינה של הנערה: "אני לא סולדת מערבים, אבל..."

לחיצת יד יקרה

במאוי מאוטנר יד ושם

של דמארי. מבקרת־הרשות בודקת אם המאמץ הזה באמת לקח שעותיים יקרות של עריכה. למרבה האירוניה לא הצליח מאוטנר במשימתו, ושמו לא מופיע בעת לחיצת־היד.

רומה אבישי, מבקרת רשות־השידור, בר דקת ביזבוזי כספים בתוכנית חיים שכאלה. בין שאר הביזבוזים, נבדק כמה עלתה לרשות לחיי צתייד אחת של הגי מאוטנר, במאיה־תוכנית. מסתבר שבסוף התוכנית חיים שכאלה עם שושנה דמארי, עוב מאוטנר את עמדת־הבקרה וירד למטה כדי ללחוץ את ידה של דמארי. וזה קטע־הסיום של התוכנית, שבו נראים על המיקרופון חיבוקים ולחיצות־ידיים, ועליהם רצה רשימת שמות עושי־התוכנית. אחר־כך, כשערך מאוטנר את התוכנית לשידור, התאמץ מאוד להגיע לכך, ששמו כמארי־התוכנית, יופיע בדיוק בזמן שהוא לוחץ את ידה

מהגרעון הצפוי, חמישה מיליון דולר, והאוצר יעזור בחמישה מיליון נוספים. פורת, מצידו, כועס ואומר שחברי הוועד רוי צים שהוא יהיה האיש הרע שיפטר עובדים, והוא אינו מוכן לכך. הוא מוכן, לעומת זאת, לבצע כל החלטה שלהם, גם אם תכלול פיטורי עובדים.

בפורום־החדשות, שבו משתתפים מנכ"ל־הרשות, מנהלי הטלוויזיה והרדיו בעברית ובערבית, מנהלי חטיבות החדשות ברדיו ובטל־וויזיה ויועצי המנכ"ל, אמר אורי פורת בעניין המשכורות: "מישהו מהוועד המנהל היטעה את האוצר כדי לנגח את המנכ"ל. מישהו מהם, שהזהיר לפני כמה חודשים שכרצמכר לא יהיו משכורות, סידר עכשיו שהאוצר יטען שאכן אין כסף, כדי להצדיק את נבואתו".

על הקיצוץ שנדרש ממנו לעשות אמר פורת באותו פורום: "איוו החלטה אידיוטית: הם מציעים לפטר עובדים. איוו חבורת־אחיות־פוליס הם אנשי הוועד המנהל".

הוועד המנהל דרש מפורת להגיש תוכנית־הכרזה עד ליישבתו הבאה ולא — לא ברור מה יקרה. פורת, בכל אופן, אושפו השבוע, וייתכן שאישפוזו ידחה את איומי הוועד. אבל בטוח שלא ידחה את מצבה הכספי העגום של הרשות, וכרגע אכן לא ברור אם יהיו או לא יהיו משכורות ב־1 בפברואר.

לקרוא אותו לסדר

חברייכנסת ושרים מן הליכוד מתחו בימים האחרונים ביקורת חריפה על התנהגותו של נתן ברון, חבר הוועד המנהל של רשות־השידור מטעם הליכוד.

הביקורת עליו נובעת בעיקר מהתקפותיו הגלויות של ברון על אורי פורת, מנכ"ל־הרשות, גם הוא איש־הליכוד. שרים בכירים בליכוד שקלו אם לקרוא את ברון לסדר, ורמזו שאם לא יפסיק את התקפותיו, ישקלו אולי את החלפתו. הפריעה מאוד לשרים תמונה שהצטיירה מהפירסומים בעיתונים, כאילו כרת נתן ברון ברית עם עמירם ניר, נציג המערך בוועד המנהל.

הידיעה על אישפוזו של פורת רק הגבירה בליכוד את הזעם על ברון. ברון עצמו שמע את הידיעה על אישפוזו של פורת כשהיה בישיבה של ארבעת חברי־הליכוד בוועד המנהל. הוא החוויר ואמר: "עכשיו יאיטמו אותי שגרמתי לאישפוזו של פורת."

קאנטרי קלאב

דויד מנע, חבר מליאת רשות־השידור, הוא גם יו"ר ועדת־הספורט של המליאה.

בשבוע שעבר רצה מנע לקיים ישיבה של ועדת־הספורט וזימן את כל החברים הנכבדים. כשהגיע בשעה היעודה למישרי הרשות בכניין כלל כירושלים, ראה לתדהמתו שאיש מן החברים לא הופיע לישיבה.

הוא נכנס כהול לחדרו של אורי פורת, מנכ"ל הרשות, וניסה לקבל הסבר ממנו. יאיר אלרני, המישהנהל־מנכ"ל, שישב בחדרו של

קטע מאיזה קטע

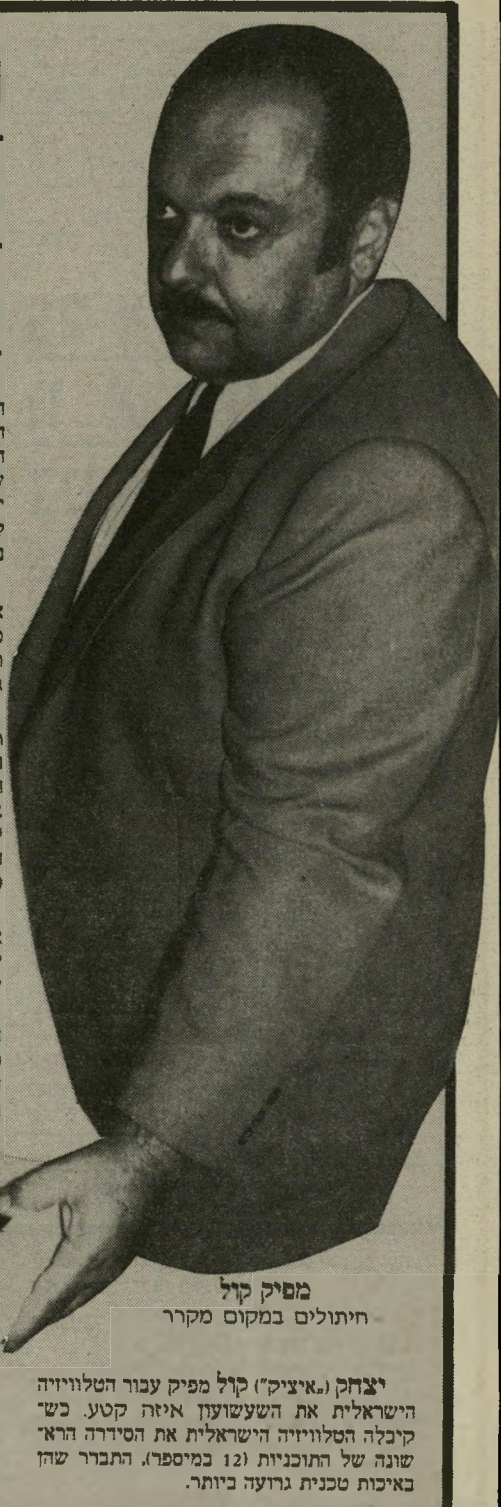
לקראת הכנת הסידרה השניה של התוכנית, הושג הסכם חדש עם קול שלפיו הוא יצלם את התוכנית בעזרת ניידת־השידור של הטלוויזיה הישראלית והצוות שלה, ישלם לטלוויזיה דמי שכירות של הניידת ושכר הצוות. בתמורה הוא יכול לקבל את כל הרווחים שישג מהחסויות לתוכנית. הטלוויזיה עצמה, כשתקבל את התוכנית המוכנת, לא תשלם עבורו.

אבל שעות מעטות לפני ההקלטה ומקליטים ארבע תוכניות ביום־אולפן אחד, התברר שהם כמיההסויות, שעשה קול עם התכרות המיסוד ריות, נוגדות את החוק, ואסורות משום שהן נובלות במיסומת גלויה.

קול התם, למשל, על הסכם עם חברת תדיר ראן הנותנת חסות לאחת התוכניות, כשהפרס בתוכנית הוא מקרר גלאקסי של תדיראן. אותו הסכם נעשה עם חברת הפצת קלטות־זיראו בשם אימפריה של קולנוע שנתנה אף היא חסות לאחת התוכניות, שבה היה הפרס קלטה של החברה. הסכם דומה נערך עם חברת טיטולים (חיתולים תרופעמיים).

כשנודע הדבר בהנהלת הטלוויזיה, הפנתה זו את קול לנתן בהן, היועץ המישפטי של הרשות. שהסביר לו בצורה חריפה־משמעית שאסור לו לעי שות פירסומת כזאת.

מכיוון שהאולפן כבר היה מוכן לצילום, הצוותים והקהל ישבו במקומותיהם. נמצא פיתרון מהיר לבעיה — הצלבת הפרסים. כלומר: תחת חסות של טיטולים יהיה הפרס מקרר תדיראן ולהיפך. כך הוקלטו ארבע התוכניות המתוכננות.

מפיק קול חיתולים במקום מקרר

יצחק (איציק) קול מפיק עבור הטלוויזיה הישראלית את השעשועון איזה קטע, כשי קיבלה הטלוויזיה הישראלית את הסידרה הראי שונה של התוכניות (12 במיפרי), התברר שהן באיכות טכנית גרועה ביותר.

מאחרי המירקע

קרפין הפר הוראה

אורי פורת, מנכ"ל רשות־השידור, שקל השבוע את פיטורי מיכאל קרפין, עורך מבט. מתפקידו, והעמדתו לדין משמעתי. ביום השלישי הפר קרפין את הוראות הממונים עליו ושידר במבט לחדשות ידיעה, האומרת כי המהדורה תהיה מקוצרת בגלל חוסר בצוות־יצילום. הידיעה שודרה, למרות שבמיקר רים כאלה ררוש אישור המנכ"ל, ואישור כזה לא היה בידי קרפין, ולמרות שיאיר שטרן, מנהל מחלקת־החדשות וטוביה פער, מנהל־הטלוויזיה, אסרו עליו לשרר את הידיעה.

פורת מתח ביקורת חריפה על שידור הידיעה, ושקל נקיטת צעדים נגד קרפין. אך אישפוזו מנע נקיטת צעדים מישמעתיים נגד הסורר.

מבט שני — שידור שני

בגלל קיצוצים, ובעיקר בגלל הפסקת עבוי דתם של אנשי עטק"ם, שהם עובדי־חיוך בטלוויזיה, יפסיקו להפיק ולצלם את תוכניות מבט שני, ובזמן הקרוב יתחילו לשרר אותן בשידור חוזר. כתבים שכבר צילמו סרטים, ושהיו זקוקים לצילומי־השלמה, לא יכלו לבצע אותם בגלל חוסר בעוזרי־צלם. כל עוזרי־הצלמים הם עובדי־חיוך, ועבודתם הופסקה לפני כמה שבועות. צלמי הטלוויזיה אינם מצלמים סרטים לברם לא עוזרי־צלם, בין השאר בגלל מצלמות־הפילם הי שנות והמסורבלות שהם משתמשים בהן.

מאחורי המיקרופון

פנינים לפני שידור

משיכת יתר, התוכנית הסאטירית החדרשית של קול ישראל, בעריכת יצחק אלון, הוקלטה השבוע בתל־אביב ותשודר ביום השבת.

בתוכנית היו כמה פנינים:

לשאלה, למי היית מעניין את פרסי־הצניעות, ענה דובי גל: "לאריק שרון. הוא אמר במישפט שלו שהוא מגן על כל המדינה, וזה עולה לו מיל־יון דולר. אז באמת כל הכבוד."

אבנר ביץ ענה על אותה שאלה, ללילי ולאריק שרון, על הצניעות שבה חיו בזמן שהותם במלון באמריקה.

שאלה אחרת שנשאלה: על מה שוחחו פרס ושרון בארבע עיניים?

תשובתו של דובי גל: "הם לא שוחחו על ראשות־הממשלה. פרס אמר לשרון: תזכור, טיים איז מאני, אנד יור טיים איז מיי מאני."

יואל רייסל ענה על אותה השאלה: "שרון ביקש מפרס שימנה אותו כראשה־הממשלה של המדינה העצמאית של ירוחם."

על השאלה: על מה היית מפיל את הממשלה? ענה העיתונאי שלמה פסירבלט: "על גדר־קוצים"